

เดื่อหัว

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Ficus auriculata* Lour.

วงศ์ : MORACEAE

ลำต้น :

ความสูงได้ประมาณ 3-5 เมตร หรืออาจสูงได้ถึง 10-15 เมตร แตกกิ่งก้านสาขามาก เปลือกต้นเป็นสีเทาปนน้ำตาล มีน้ำยางสีขาว ลำต้นเห็นแผลของก้านใบที่ร่วงชัดเจน

ใบ :

ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเรียงสลับเป็นกระจุกที่ปลายยอด ลักษณะของใบเป็นรูปไข่กว้างหรือรูปหัวใจ ปลายใบแหลมหรือมน โคนใบมน ส่วนขอบใบเรียบหรือหยักเป็นฟันเลื่อยห่างๆ ผิวใบเกลี้ยงทั้งสองด้าน เนื้อใบเหนียวหนาค่อนข้างแผ่นหนัง

ดอก :

ออกดอกเป็นช่อ เกิดภายในฐานรองดอกที่รูปร่างคล้ายผล ดอกเป็นแบบแยกเพศอยู่ในช่อเดียวกัน ออกที่ลำต้น

ผล :

ผลเป็นผลสด เกิดเป็นกระจุกตามลำต้นหรือกิ่งขนาดใหญ่ ลักษณะของผลเป็นรูปกลมแบนและมีก้านสั้นๆ สีน้ำตาลติดอยู่ ผิวผลเกลี้ยงหรืออาจมีขนสั้นนุ่มขึ้นปกคลุม ผลมีขนาดตามขวางตอนสดประมาณ 3.5-4.5 เซนติเมตร ผลเป็นสีเขียว เมื่อสุกจะเปลี่ยนเป็นสีส้มแกมแดง

สรรพคุณ :

- เป็นยาแก้ท้องเสีย ยารักษาโรคทางเดินปัสสาวะ

ประโยชน์ :

- ผลสุกใช้รับประทานได้ ส่วนผลดิบใช้รับประทานร่วมกับน้ำพริก ลาบหรือลาบปลา รับประทานกับแกงบอนหรือหลามบอน
- ยอดอ่อนนำไปแกงหรือรับประทานสดหรือลวกเป็นผักจิ้มกับน้ำพริกและลาบ

ชื่ออื่น :

มะเดื่อหัว้า มะเดื่อชุมพร เตื่อหลวง ไทรโพ ตะกั่วเดื่อ ฮากอบาเตื่อ

พบขึ้นตามป่าผสมผลัดใบ ป่าดิบแล้ง ใกล้เคียงลำธาร ในต่างประเทศพบกระจายพันธุ์ในปาเกีสถาน อินเดียตอนเหนือ เนปาล ภูฏาน สิกขิม พม่า จีนตอนใต้ ลาว กัมพูชา เวียดนาม และมาเลเซีย ส่วนในประเทศไทยพบได้ทุกภาค ยกเว้นทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมักพบขึ้นตามป่าดิบ ป่าเบญจพรรณ ป่าผลัดใบ ป่าดิบแล้ง ใกล้เคียงลำธารหรือริมลำน้ำ ที่ระดับความสูงตั้งแต่ 0-1,300 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล

อ้างอิง :

- <https://medthai.com/เดื่อหัว้า>
- <http://www.qsbg.org/Database/plantdb/mdp/medicinal-specimen.asp?id=866>